

ชนิดของคำในคำบอกพหูพจน์ภาษาเกาหลี “들 /teul/ (ทั้งหลาย)”

วนิดา คราวเทมา¹

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิจัยหน้าที่ของคำ คำว่า **들 /teul/ (ทั้งหลาย)** คำดังกล่าวปรากฏใน 『พจนานุกรมภาษาเกาหลีฉบับมาตรฐาน』 โดยกำหนดชนิดของคำว่าเป็นทั้งหน่วยคำเติม คำนามไม่อิสระ และคำช่วย แสดงให้เห็นว่า **들 /teul/ (ทั้งหลาย)** เป็นทั้งคำศัพท์และหน่วยคำ ซึ่งการปรากฏในรูปแบบคำช่วยและคำนามไม่อิสระ **들 /teul/ (ทั้งหลาย)** ปรากฏโดยไม่มีเครื่องหมายยัติภังค์ แต่ถ้าเป็นหน่วยคำเติม ปรากฏร่วมกับเครื่องหมายยัติภังค์ บทความนี้ใช้เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลตัวอย่างประโยคจากคลังคำศัพท์ของศูนย์วิจัยมนุษยศาสตร์ทางดิจิทัล และผลการวิจัยมุ่งค้นหาคำตอบเรื่องหน้าที่ของคำ **들 /teul/ (ทั้งหลาย)** ผลคือประเด็นที่หนึ่ง **들 /teul/ (ทั้งหลาย)** มีคุณสมบัติตรงกับคำนามไม่อิสระ เพียงแค่การวางติดกับส่วนภาคแสดงท้ายประโยค ประเด็นที่สองคือการพิจารณา **들 /teul/ (ทั้งหลาย)** กับการมีหน้าที่คำเป็นคำช่วย ผลคือคำดังกล่าวมีคุณลักษณะใกล้เคียงกับการเป็นคำช่วยมากที่สุด เนื่องจากสามารถวางติดกับคำชนิดต่าง ๆ ได้หลากหลาย และคำนั้นจะมีความหมายเป็น “พหูพจน์” ซึ่งแนวคิดนี้มีความเป็นไปได้มากที่สุด ประเด็นที่สามคือการมอง **들 /teul/ (ทั้งหลาย)** ว่าเป็นหน่วยคำเติม ผลคือผู้วิจัยไม่เห็นด้วยว่า คำดังกล่าวมีคุณสมบัติความเป็นหน่วยคำเติม เพราะ **들 /teul/ (ทั้งหลาย)** สามารถใส่หรือละในประโยคได้ ซึ่งคำนี้ไม่มีคุณสมบัติการสร้างคำที่มีความหมายใหม่เหมือนกับหน่วยคำเติมอื่น

คำสำคัญ: คำบอกพหูพจน์ “ทั้งหลาย” ชนิดของคำ คำนามไม่อิสระ คำช่วย หน่วยคำเติม

¹ อาจารย์ ดร. ภาควิชาภาษาปัจจุบันตะวันออก คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร อีเมล: waniwanida555@gmail.com

The parts of speech in Korean Plural Marker “들 /teul/ (many)”

Wanida Krawmoh²

Abstract

The objective of this article is to research the function of the marker **들** /teul/ (many). This word appears in the Standard Korean Dictionary, defining this marker as an affix, independent noun, and postpositional particle. The word unit appears in the form of postpositional particle and independent noun, **들** /teul/ (many), without a hyphen; however, if it is an affix, appears with a hyphen. This article applies a collection of sample sentences from the corpus of the Center for Digital Humanities and the research focuses on finding the answer of the functions for the marker **들** /teul/ (many). The result shows that first, the feature of **들** /teul/ (many) matches an independent noun by simply placing it adjacent to the predicate part at the end of the sentence. Second, considering the function of **들** /teul/ (many) as a postpositional particle, the features of this marker are very similar to a particle because it can be placed adjacent to various types of words to create plurality. Third, in the case of **들** /teul/ (many) being an affix, the researcher disagrees with this function, as **들** /teul/ (many) can be added to or omitted from sentences; this marker does not have the word-building feature of other affixes.

Keywords: Plural “teul”, Parts of speech, Independent noun, Postpositional particle, Affix

² Lecturer Dr., Department of Modern Eastern Language, Faculty of Arts, Silpakorn University. e-mail: waniwanida555@gmail.com

บทนำ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการศึกษาประเภททางไวยากรณ์ (grammatical category) ของคำบอกพหูพจน์ภาษาเกาหลี **들** /teul/ (ทั้งหลาย) เนื่องจากคำดังกล่าวมีลักษณะพิเศษด้านหน้าที่ของคำ (parts of speech) ที่หลากหลาย และสามารถวางติดกับคำอื่น ๆ นอกจากคำนามหรือสรรพนาม ซึ่งคำนี้สามารถวางติดกับคำกริยาวิเศษณ์ คำช่วย (case marker)³ คำลงท้าย (ending)⁴ ฯลฯ ได้ **들** /teul/ (ทั้งหลาย) ปรากฏใน 『พจนานุกรมภาษาเกาหลีฉบับมาตรฐาน』 โดยแบ่งชนิดของคำเอาไว้สามชนิด ดังต่อไปนี้

ก. **들** 3 คำนามไม่อิสระ (ใช้วางติดหลังคำนาม) ใช้เมื่อต้องการชี้บ่งวัตถุที่มีเกินกว่าสองขึ้นไป โดยต้องการแจกแจงวัตถุแต่ละประเภทที่กล่าวไป หรือใช้เมื่อต้องการบอกว่ามีวัตถุประเภทเดียวกันอื่น ๆ อีก เช่น 책상 위에 놓인 공책, 신문, 지갑 **들을** 가방에 넣다. (นำสมุดโน้ต หนังสือพิมพ์ กระเป๋าตุงค้ำทั้งหลายที่วางอยู่บนโต๊ะหนังสือ ใส่เข้าไปในกระเป๋า) / 파일에는 사과, 배, 감 **들이** 있다. (สำหรับผลไม้แล้ว ก็มีแอปเปิล สาลี่ ลูกพลับทั้งหลาย)

ข. **들** 5 คำช่วย (ใช้วางติดท้ายคำนาม คำสรรพนาม คำกริยาวิเศษณ์ คำเชื่อมประโยค “-아 /arr/, -게 /kae/, -지/jee/, -고 /ko/” วางติดกับส่วนหน้าคำกริยาผสม (composition verb) หรือวางปิดท้ายประโยค) เช่น 방에서 텔레비전을 보고**들** 있어라. (จงดู (ทั้งหลาย) โทรทัศน์อยู่ในห้องนะ) / **다들** 떠나갔구나. (ทั้งหมด (ทั้งหลาย) ออกไปกันหมดแล้วนี่นา) / **다** 떠나**들** 갔구나. (ทุกคนออกไปกัน (ทั้งหลาย) แล้วนี่นา) / **안녕들** 하세요? (สวัสดี (ทั้งหลาย) ค่ะ/ครับ)

ค. **-들** 9 หน่วยคำเติม (ใช้วางติดกับคำนามหรือคำสรรพนามนับได้) หน่วยคำเติมใช้สำหรับเพิ่มความหมาย ‘พหูพจน์’ เช่น **사람들** (คนทั้งหลาย) / **그들** (เขาทั้งหลาย) / **너희들** (พวกเธอทั้งหลาย) / **사건들** (เหตุการณ์ทั้งหลาย)

ข้อ (ก) 『พจนานุกรมภาษาเกาหลีฉบับมาตรฐาน』 แบ่งชนิดของคำว่าเป็นคำนามไม่อิสระ ปกติคำนามไม่อิสระมักปรากฏร่วมกับคำขยายนาม เช่น **-L/는, -(으)L, -(으)ㄷ** แต่ข้อ (ก) กลับไม่ปรากฏคำขยายนามดังกล่าว Kim (2020 : 23) กล่าวว่าคำนิยาม “ใช้เมื่อต้องการชี้บ่งวัตถุที่มีเกินกว่าสองขึ้นไป โดยต้องการแจกแจงวัตถุแต่ละประเภทที่กล่าวไป หรือใช้เมื่อต้องการบอกว่ามีวัตถุประเภทเดียวกันอื่น ๆ อีก” เป็นคำนิยามที่อิงเกณฑ์ทางความหมาย (meaning) มากไป ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าคำนามไม่อิสระเป็นชนิดของคำลักษณะพิเศษที่ต้องมองความหมายควบคู่ และการพิจารณาไวยากรณ์ควรพิจารณามุมมองด้านความหมายประกอบด้วย ข้อ (ข) กล่าวว่า /teul/ คือคำช่วย แต่ตำแหน่งที่วางติดได้มีทั้งคำนาม คำสรรพนาม คำกริยาวิเศษณ์ คำสันธาน คำกริยา ซึ่งเป็นตำแหน่งคำที่หลากหลาย

³ภาษาเกาหลีเป็นภาษาที่มีคำช่วยหรือ case marker สำหรับวางติดกับคำนามและคำสรรพนาม เพื่อแสดงหน้าที่ของคำดังกล่าวว่าเป็นส่วนประกอบประเภทใดในประโยค กล่าวคือเป็นประธาน หรือเป็นกรรมในประโยค ดังนั้นภาษาเกาหลีจึงเป็นภาษาที่มีการสลับระหว่างประธานและกรรมได้ เพราะมีคำช่วยเป็นตัวบ่งชี้ส่วนประกอบของประโยค

⁴ คำลงท้ายหรือ ending ของภาษาเกาหลีแบ่งออกเป็นสี่ประเภท คือ คำลงท้ายประโยค (sentence ending) คำก่อนลงท้ายประโยค (pre-final ending) คำลงท้ายช่วยขยายนาม (non-final ending) และคำเชื่อมประโยค (connective ending)

และข้อ (ข) ข้อ (ค) /teul/ เป็นคำช่วยและหน่วยคำเติม ซึ่งมีหน้าที่แสดงความเป็นพหูพจน์ โดยเฉพาะข้อ (ค) การพิจารณาว่า /teul/ คือหน่วยคำเติมแสดงความเป็นพหูพจน์ ปรากฏในงานวิจัยของ Choi (1946) Ko (1974) และ Im (1989) เป็นต้น แต่การเปลี่ยนแปลงแนวคิดเริ่มแสดงให้เห็นในระยะหลัง ทำให้การพิจารณาเรื่อง /teul/ เป็นที่พูดถึงอีกครั้ง ปัญหาว่าคำดังกล่าวเป็นหน่วยคำเติมหรือไม่ เกิดจากหน่วยคำเติมเมื่อนำไปวางติดกับรากคำ ส่งผลให้ความหมายเปลี่ยนแปลงไปหรือเป็นการเปลี่ยนหน้าที่ของคำ แต่ /teul/ ไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหน้าที่ของคำ และไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความหมาย⁵ เมื่อพิจารณาข้อ (ค) สังเกตว่าคำที่ /teul/ วางติด ได้แก่ 사람들 (คนทั้งหลาย) 그들 (เขาทั้งหลาย) 너희들 (พวกเธอทั้งหลาย) เป็นคำนามมีชีวิต (animate noun) ส่วน 사건들 (เหตุการณ์ทั้งหลาย) วางติดกับคำนามไม่มีชีวิต (inanimate noun) Im (1979) กล่าวว่าการวาง /teul/ มักวางติดกับนามที่มีลักษณะทางอรรถลักษณะ [+animate] มากกว่า [-animate]

การวางคำบอกพหูพจน์ /teul/ ติดกับคำสรรพนาม เช่น 그들 (เขาทั้งหลาย) และ 너희들 (พวกเธอทั้งหลาย) คำว่า 그들 /kue teul/ (เขาทั้งหลาย) เมื่อตัด /teul/ ออก คำนี้ต้องมีคำช่วย 는 /nun/ ซึ่งเป็นตัวชี้หัวเรื่อง (topic) วางติดกับ 그 /kue/ ซึ่งเป็นคำสรรพนามบุรุษที่สาม เท่ากับ “그는 /kue neun/ (เขา)” ส่วน 너희들 /nor hee teul/ (พวกเธอทั้งหลาย) มาจาก 너 /nor/ (เธอ) รวมกับ -히 /hee/ (ทั้งหลาย) และ 들 /teul/ (ทั้งหลาย) จะเห็นว่าเกิดปัญหาความซ้ำซ้อนของคำศัพท์ที่มีความหมายว่า “ทั้งหลาย” ปรากฏติดกันจำนวนสองคำ แต่คำศัพท์ดังกล่าวไม่ได้เกิดจากความฟุ่มเฟือย แต่ปรากฏร่วมกันเป็นปกติสำหรับคำศัพท์ตัวนี้ ดังนั้นหน้าที่และความหมายของ /teul/ จึงมีความซับซ้อนและควรนำมาพิจารณาเป็นอย่างยิ่ง จากปัญหาที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นที่มาที่ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าควรพิจารณาหน้าที่ของคำแสดงความเป็นพหูพจน์ /teul/ เพื่อสร้างหลักเกณฑ์และความชัดเจนของหน้าที่คำ

ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าเพื่อเป็นการแสดงให้เห็นถึงมุมมองของผู้ใช้ภาษาที่หลากหลายและไม่เป็นการโน้มเอียงจากความคิดของผู้วิจัยเป็นหลัก ผู้วิจัยจึงอาศัยข้อมูลจากคลังคำศัพท์ (corpus) สำหรับการสืบค้นประโยคตัวอย่างในงานวิจัยนี้ และน่าจะก่อให้เกิดประโยชน์โดยเฉพาะสำหรับบท “들 /teul/ (ทั้งหลาย)” กับหน้าที่ของคำ” ซึ่งเป็นบทวิเคราะห์การใช้คำว่า /teul/ คลังคำศัพท์ที่ผู้วิจัยนำมาใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการวิจัยได้แก่คลังคำศัพท์ของศูนย์วิจัยมนุษยศาสตร์ทางดิจิทัล (Center for Digital Humanities) ประจำมหาวิทยาลัยโคเรยอ (Korea University) สาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งเป็นคลังคำศัพท์ที่มีความน่าเชื่อถือ มีคลังข้อมูลที่สามารถสืบค้นจากชนิดของคำได้ และเมื่อเทียบกับคลังคำศัพท์ของสถาบันภาษาเกาหลีแห่งชาติแล้วสามารถเอื้อประโยชน์ต่อการสืบค้นได้มากกว่าสำหรับบทความนี้

⁵ การที่ไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงความหมาย หมายถึง เมื่อนำ /teul/ เปรียบเทียบกับอุปสรรค (prefix) หรือปัจจัย (suffix) เช่น 무(ไม่) + 감(รู้) (ความรู้สึก) = 무감(ไม่มีความรู้สึก) เป็นการเติมอุปสรรค “ไม่” ลงไปด้านหน้าคำศัพท์ และส่งผลให้คำว่า “ความรู้สึก” เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านความหมาย เป็น “ไม่มีความรู้สึก”

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับ /teul/ โดยใช้คลังคำศัพท์เป็นเครื่องมือคือ Kim (2005) งานวิจัยนี้วิเคราะห์เรื่องความหมายและประเภททางไวยากรณ์ของ /teul/ ว่ามีความเกี่ยวข้องกับคุณสมบัติการมีชีวิต (animacy) ของคำนาม Kim (2005) ได้สืบค้นคำศัพท์ /teul/ จากคลังคำศัพท์ขนาด 500,000 คำ ปรากฏคำว่า /teul/ 9,141 คำ ซึ่ง /teul/ ปรากฏร่วมกับคำนาม 9,050 คำ และปรากฏร่วมกับคำอื่นที่ไม่ใช่คำนามอีก 91 คำ คำที่ปรากฏร่วมกับคำนามเป็นคำนามมีชีวิต 7,274 คำ มีตัวอย่างที่ /teul/ ไม่ได้ปรากฏร่วมกับคำนามมีชีวิต แต่ปรากฏในคลังคำศัพท์ 172 คำ ซึ่งคำดังกล่าวเป็นมานุษยรูปร่างนิยม (anthropomorphism)⁶ เมื่อนำคำนามมีชีวิตรวมกับคำนามมีชีวิตรูปร่างนิยม ปรากฏคือ /teul/ วางติดกับคำนามด้านหน้าจำนวน 7,446 คำ ซึ่งหมายความว่ามื่ออัตราส่วนที่คำดังกล่าวปรากฏร่วมกับคำนาม 82.3% ตัวอย่างจากคลังคำศัพท์ที่ Kim (2005) ได้นำเสนอไว้มีประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. คำนามมีชีวิต + /teul/

ตัวอย่าง 아이들 (เด็กทั้งหลาย) 이들 (คนเหล่านี้) 친구들 (เพื่อนทั้งหลาย) 우리들 (พวกเราทั้งหลาย)
젊은이들 (คนหนุ่มสาวทั้งหลาย)

2. สมุหนาม (collective nouns) + /teul/

ตัวอย่าง 가족들 (ครอบครัวทั้งหลาย) 국민들 (ประชาชนทั้งหลาย) 대중들 (มวลชนทั้งหลาย) 멤버들 (สมาชิกทั้งหลาย)

3. วัตถุนาม (material noun) + /teul/

ตัวอย่าง 울창한 숲과 계곡에 흐르는 물들... (น้ำ (ทั้งหลาย) ที่ไหลอยู่ตรงป่าเขียวขจีและลำธารในหุบเขา...)

ตัวอย่างด้านบนโดยเฉพาะ “วัตถุนาม + /teul/” เป็นตัวอย่างที่สืบค้นจากคลังคำศัพท์ หากกล่าวถึงทฤษฎีการใช้ /teul/ คำนี้ปรากฏกับวัตถุนามได้ยาก และจากการสืบค้นตัวอย่างจากคลังคำศัพท์ปรากฏการใช้ /teul/ กับวัตถุนามเพียงแค่สองประโยคจากการค้นหาข้อมูลจำนวน 9,050 ตัวอย่างประโยคที่มี

Kang (2008) วิจัยเกี่ยวกับการไม่ปรากฏรูปพหูพจน์ภาษาเกาหลีและความหมายของรูปพหูพจน์ /teul/ Kang (2008) กล่าวว่ากรณีที่ Noh (2008) อธิบายว่าการไม่ปรากฏรูปเป็นการแสดงถึงรูปเอกพจน์ไม่ใช่พหูพจน์ ความคิดนี้เป็นความคิดที่ยากจะยอมรับได้ ดังนั้น Kang (2007) และ Kang (2008) จึงมองว่าการไม่ปรากฏรูปของคำนามคือรูปเดียวกันไม่ว่าเอกพจน์หรือพหูพจน์ และเขามองว่า /teul/ สามารถบ่งบอกได้ทั้ง sum และ group⁷ กล่าวคือกลุ่มที่ไม่มีความเฉพาะเจาะจงและไม่ระบุชัดเจน กับกลุ่มเดียวที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวตามลำดับ Kang (2008) อธิบายเกี่ยวกับความเป็นกลุ่มกับการปรากฏของ /teul/ ดังนี้

⁶ มานุษยรูปร่างนิยม (anthropomorphism) หมายถึงการนำคุณลักษณะของมนุษย์ไปใช้กับสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่ใช่มนุษย์ เช่น สิ่งไม่มีชีวิต วัตถุ วิญญาณหรือเทวดา

⁷ ความแตกต่างระหว่าง sum และ group คือ sum หมายถึงกลุ่มที่ไม่มีความเฉพาะเจาะจงและไม่ระบุชัดเจน ส่วน group เป็นกลุ่มเดียวที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

1. ก. 아이들이 모였다.

เด็ก ๆ รวมตัวกัน (=เด็ก ๆ รวมตัวกัน)

ข. 학생들이 서로를 존중한다.

นักเรียนทั้งหลาย ซึ่งกันและกัน ให้เกียรติ (=นักเรียนทั้งหลายให้เกียรติซึ่งกันและกัน)

(Kang, 2008 : 118)

Kang (2008) กล่าวว่า “รวมตัว” และ “ให้เกียรติซึ่งกันและกัน” ไม่สามารถเป็นกริยาที่กระทำโดยคนคนเดียวได้ ต้องเกิดจากผู้กระทำเกินสองคนหรือเป็นหมู่คณะเท่านั้น ปัญหาคือผู้กระทำ (agent) มักมีความสัมพันธ์กับอาร์กิวเมนต์ในประโยค กล่าวคือคำว่า “รวมตัว” หรือกริยาวิเศษณ์ “ให้เกียรติซึ่งกันและกัน” เป็นตัวเพิ่มความหมายว่าผู้กระทำเป็นพหูพจน์ไม่ใช่เอกพจน์ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นสำหรับการพิจารณาว่าคำที่วางติดกับ /teul/ คือคำอะไร

Kang (2008) ไม่ได้อธิบายทฤษฎีและตัวอย่างการใช้จริงของกริยาวิเศษณ์ที่วางติดกับ /teul/ แต่ได้กล่าวว่าสามารถใช้เป็นตัวบอกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ ได้ ในกรณีนี้ถึงไม่มีคำว่า /teul/ แต่ประโยคนั้นสามารถแสดงความเป็นเหตุการณ์พหูพจน์ (event plural) ได้เช่นเดิม

2. ก. 이 물을 잘들 마셔.

นี้ น้ำ ดี+ทั้งหลาย ดื่ม (=ดื่มน้ำนี้เสีย)

ข. 꽃들이 예쁘게 어울린다.

ดอกไม้ทั้งหลาย สวยงาม+ทั้งหลาย เข้ากันได้ (=ดอกไม้ต่างเข้ากันได้ดี) (Kang, 2008 : 127)

ตัวอย่างข้อ 2 กล่าวในงานของ Kang (2008) เขากล่าวว่า /teul/ วางติดด้านท้ายคำกริยาวิเศษณ์ แต่ในวิจัยไม่ได้อธิบายว่าเหตุการณ์ที่แสดงความเป็นพหูพจน์นี้แตกต่างจากนิยามของพหูพจน์ทั่วไปอย่างไร

Lim (2012) กล่าวว่า /teul/ ในภาษาเกาหลีไม่ค่อยปรากฏในเหตุการณ์พหูพจน์ และปรากฏก็ได้หรือไม่ปรากฏก็ได้ อีกทั้งพหูพจน์ของประธาน (subject) กับ /teul/ ที่เป็นพหูพจน์แสดงเหตุการณ์ต่างไม่มีความเกี่ยวพันกัน การใส่รูปพหูพจน์ที่คำแสดงความหมายถึงเหตุการณ์ ไม่มีความเชื่อมโยงกับส่วนประกอบในประโยค เช่น ประธานแนวคิดเกี่ยวกับการไม่ปรากฏรูปพหูพจน์กล่าวว่ามนุษย์มักสนใจเรื่องจำนวนของวัตถุใด ในกรณีที่วัตถุนั้นเป็นสิ่งมีชีวิตมากกว่าสิ่งไม่มีชีวิต และถ้าเป็นสิ่งมีชีวิตก็เป็นคนมากกว่าสัตว์ ดังนั้น Lim (2012) จึงแสดงความคิดเห็นว่าการแสดงความเจาะจง (definiteness) มีส่วนสำคัญไม่แพ้คุณสมบัติการมีชีวิต เช่น “두 사람 (สองคน)” เป็นได้ทั้งการแสดงความเจาะจงและไม่เจาะจง แต่ “두 사람들 (สองคนทั้งหลาย)” สามารถวิเคราะห์ได้เพียงการแสดงความเจาะจง และ “두 사람들 (สองคนทั้งหลาย)” กับ “그 두 사람들 (สองคนนั้นทั้งหลาย)” สามารถใช้สลับกันได้

สรุปคืองานวิจัยหลัก ๆ ที่ศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง /teul/ จนถึงปัจจุบันมักเน้นไปที่การวิเคราะห์ลักษณะทางไวยากรณ์และความหมาย โดยเฉพาะตำแหน่งของ /teul/ ที่นำไปวางติดกับคำนามหรือหมายถึงประธานในประโยค ส่วนการวางติดกับส่วนประกอบในประโยคอื่น ๆ มีกล่าวถึงน้อยกว่าการพูดถึงการวาง /teul/ ติดกับคำนาม แม้กระทั่งแนวคิดเรื่องการจัดชนิดของคำ (parts of speech) ก็ยังไม่อาจหาข้อสรุปได้ ว่า /teul/ ควรอยู่ในชนิดของคำใด

ลักษณะโดยทั่วไปของ “ㄷ /teul/ (ทั้งหลาย)”

ประเภททางไวยากรณ์ (Grammatical category) ที่เกี่ยวข้องกับ /teul/ คือเรื่องพจน์ (number) การแสดงพจน์สำหรับภาษาต่าง ๆ ทั่วโลกสามารถแบ่งประเภทได้หลากหลาย เช่น การแบ่งพจน์ในภาษาไดออกเป็นเอกพจน์ (singular) และพหูพจน์ (plural) สำหรับบางภาษาสามารถมีโครงสร้างประเภททวิพจน์ (the dual) ได้ ซึ่งเป็นคำศัพท์หรือหน่วยคำ (morpheme) ที่มีความหมายว่า “สอง” (Corbett, 2005 : 816-831) แต่ไม่ว่าโครงสร้างระบบพจน์ในภาษานั้นจะเป็นอย่างไร ทุกโครงสร้างต่างประกอบไปด้วยเอกพจน์และพหูพจน์ในโครงสร้างนั้น เหตุผลที่เป็นไปได้คือในการใช้ภาษา มนุษย์จำเป็นต้องสื่อสารด้วยตัวเลขจำนวนน้อยหรือจำนวนเดียว ซึ่งคือเอกพจน์ และเลขจำนวนซับซ้อน ซึ่งคือพหูพจน์ ดังนั้นทุกภาษาจึงจำเป็นต้องมีเอกพจน์และพหูพจน์เป็นหลัก

ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับแบบลักษณ์ทางภาษาได้รวบรวมไว้ที่เว็บไซต์ <https://wals.info/> ซึ่งเป็นฐานข้อมูลหนึ่งในการเก็บรวบรวมคุณสมบัติและเอกลักษณ์ต่าง ๆ ของภาษาทั่วทุกมุมโลก เว็บไซต์นี้ได้กล่าวถึงคุณสมบัติที่ทั้งภาษาไทยและภาษาเกาหลีมีเหมือนกันคือ “ไม่ปรากฏการชี้บ่งบุรุษ (person) และพจน์ (number) ที่ตัวประธาน” ถ้าเช่นนั้นอาจกล่าวได้ว่าภาษาเกาหลีไม่ปรากฏเรื่องความสอดคล้อง (agreement) ระหว่างส่วนประกอบในประโยค ได้แก่ บุรุษเพศ (gender) หรือพจน์ เหมือนที่ภาษาอังกฤษ ภาษาอิตาลี ฯลฯ เป็น ตัวอย่างภาษาอังกฤษ เช่น “She has gone.”, “They are my students.” ประธาน “she” เป็นสรรพนามเพศหญิง เอกพจน์ บุรุษที่สาม ดังนั้นด้านหลังจึงต้องตามมาด้วยกริยา “be” แสดงความเป็นเอกพจน์คือ “has” ส่วน “they” เป็นสรรพนามพหูพจน์ บุรุษที่สาม จึงต้องตามมาด้วยกริยา “have” แต่สำหรับภาษาเกาหลีไม่ได้เป็นภาษาที่เพศหรือบุรุษของประธานจะส่งอิทธิพลทำให้ส่วนประกอบในประโยคที่ตามมาต้องเปลี่ยนแปลงตามไปด้วยเหมือนกับภาษาอังกฤษ

ภาษาเกาหลีเป็นภาษาที่ไม่เคร่งครัดเรื่องการปรากฏพจน์ และพจน์ไม่ได้เป็นประเภททางไวยากรณ์ (Grammatical category) เป็นเพียงการเสริมและเพิ่มความหมายลงไป ในบทนำได้กล่าวถึง 『พจนานุกรมภาษาเกาหลีฉบับมาตรฐาน』 ว่า /teul/ เป็นคำที่มีรูปเดียวกันแต่ต่างความหมาย อีกทั้งไม่มีตำแหน่งการวางจำกัดแค่ด้านหลังชนิดของคำประเภทใดประเภทเดียว คำนี้สามารถวางติดได้ทั้งกับคำนาม คำสรรพนาม คำบอกจำนวน (numeral) คำกริยาวิเศษณ์ คำเชื่อมประโยค ส่วนด้านหน้าของคำกริยาผสม (composition verb) หรือแม้กระทั่งวางไว้ตรงตำแหน่งท้ายประโยคก็ได้เช่นกัน ดังนั้นจึงหมายความว่า /teul/ ไม่ใช่คำที่วางเดี่ยว ๆ ต้องวางติดกับคำอื่นเสมอ บทความนี้อ้างอิงการสืบค้นคลังคำศัพท์ของศูนย์วิจัยมนุษยศาสตร์ทางดิจิทัล (Center for Digital Humanities) ของมหาวิทยาลัยโคเรยอ (Korea University) สาธารณรัฐเกาหลี และผู้วิจัยจะใช้คลังข้อมูลนี้สำหรับการสืบค้นตัวอย่างประโยคที่จะนำเสนอในบทความนี้ด้วย

“들 /teul/ (ทั้งหลาย)” กับหน้าที่ของคำ

1. ปัญหาการพิจารณาว่าเป็นคำนามไม่อิสระ

ทฤษฎีเรื่อง “คำนามไม่อิสระ” ถูกกล่าวถึงมาตลอด เช่น การแสดงความคิดเรื่องคุณลักษณะความเป็นรูปร่าง (formation) และคุณลักษณะความเป็นนามธรรม (abstractness) ทางความหมาย (Kwon, 1985) ส่วน Lim (1991) ใช้ชื่อเฉพาะว่า “คำนามจำกัดรูปแบบ (formal noun)”⁸ ซึ่งคำศัพท์เฉพาะดังกล่าวให้ความสำคัญเรื่องรูปแบบทางความหมาย Lim (1991 : 11-12) กล่าวว่า “คำนามจำกัดรูปแบบมีระดับสูงด้านความเป็นนามธรรมและรูปร่าง ไม่สามารถปรากฏอิสระในบริบท (context) ใดก็ได้ จะต้องปรากฏในบริบทที่อาศัยคำที่ปรากฏด้านหน้าคำนามนี้เท่านั้น และส่วนที่อยู่ด้านหน้าคำนามจะเป็นตัวกำหนดหรือเพิ่มความหมายให้”

ลักษณะพิเศษและประเภทของคำนามจำกัดรูปแบบหรือคำนามไม่อิสระ “**ประเภทแรก**” คือต้องควา่ด้านหน้าของคำนามไม่อิสระ มีคุณานุประโยค (adjective clause) หรือไม่

3. ก. 형이 먹은 것은 사과였다.

พี่ชาย กิน สิ่งที่ แอปเปิล (=สิ่งที่พี่ชายกินคือแอปเปิล) (Lim, 1991 : 25)

Lim (1991 : 25) ระบุว่า “것 /kot/ สิ่ง” เป็นคำหลัก (head) ของคุณานุประโยค และเมื่อวางติดกับคำช่วย (case marker) มักไม่ค่อยมีข้อจำกัด ดังนั้นจึงสามารถวางคำช่วยที่เสริมความ (auxiliary postpositional particle) “은 /eun/” คำช่วยประธาน (subject case marker) “이 /ie/” หรือสัมพันธกริยา (copula verb) “이다 /ieta/” ติดกับคำนามประเภทนี้ได้ ตัวอย่าง 3 ด้านหน้า “것 /kot/ สิ่ง” คือคำว่า “먹은 /mokeun/ ที่กิน”

⁸ คำนามจำกัดรูปแบบ หรือ 형식명사 หมายถึงการจำกัดรูปแบบของความหมาย และเป็นคำนามที่ต้องพึ่งพาคำอื่น ๆ เช่น ‘것’ ‘따름’ ‘뿐’ ข้อสำคัญคือคำนามจำกัดรูปแบบเป็นคำนามที่พิจารณาทั้งด้านไวยากรณ์และความหมาย

⁹ . ก. 한국이 진짜 바꾸어야 할 것들.

เกาหลี จริง เปลี่ยน ต้อง สิ่งที่ ทั้งหลาย (=สิ่งที่เกาหลีจะต้องเปลี่ยนอย่างจริงจัง)

ข. 연예인들의 신비로움, 아름다움 같은 것들 때문일 것이다.

ดาราทั้งหลาย ของ ความประหลาดใจ ความงดงาม เหมือนกับ สิ่งทั้งหลาย เพราะว่า (=เพราะสิ่งต่าง ๆ เช่น ความประหลาดใจ ความงดงามของเหล่าดารา)

ค. 나이든 분들은 아마 이런 변화에 적응하기가 쉽지 않을 것이다.

อายุมาก ท่านทั้งหลาย อาจจะ เช่นนี้ กับความเปลี่ยนแปลง ปรับตัว การ ไม่ง่าย (=ท่านที่อายุมากคงจะไม่ง่ายต่อการปรับตัวกับความเปลี่ยนแปลงเช่นนี้)

ง. 그런 분들 보면 슬퍼져요.

อย่างนั้น ท่านทั้งหลาย เห็น ถ้า เศร้ามากขึ้น (=ถ้ามองเห็นท่านเหล่านั้นเช่นนี้ ก็รู้สึกเศร้า)

ตัวอย่างนี้ วาง /teul/ ติดกับคำนามไม่อิสระ ข้อ (ก-ข) “것 /kot/ สิ่ง” เป็นคำนามไม่อิสระประเภทไม่มีชีวิต ข้อ (ค-ง) วางติดกับคำนามไม่อิสระมีชีวิต (분 /pun/ ท่าน) การวาง /teul/ จึงสามารถวางติดกับคำนามไม่อิสระได้ทั้งประเภทที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต

คำนามไม่อิสระ “ประเภทที่สอง” คือ “따위”

4. ก. 철수 따위는 내 상대가 안 돼.

ชื่อลชู ประเภท ของฉัน คู่เปรียบเทียบ ไม่ใช่ (=ชื่อลชูไม่ใช่คู่เปรียบเทียบของฉัน)

ข. 네 따위가 무얼 안다고 그래!

เธอ ประเภท อะไร รู้ อย่างนั้น (=คนประเภทเธอจะรู้อะไรกัน!) (Lim, 1991 : 34)

“따위 /ttawe/ ประเภท” มักตามหลังด้วยคำสรรพนาม (personal pronouns) ตัวอย่าง 4 “따위 /ttawe/” ตามหลังด้วย “ชื่อลชู (คำนาม)” และ “เธอ (คำสรรพนาม)” ตามลำดับ ความหมายของ “따위 /ttawe/” Lim (1991) ให้ความหมายว่า “สิ่งที่เหมือนกับรูปร่างของคำด้านหน้า” เท่ากับคำนามไม่อิสระมีความสัมพันธ์อย่างแนบชิดกับสิ่งที่อยู่ด้านหน้า และต้องอาศัยคำด้านหน้าสำหรับการวิเคราะห์ความหมายและบริบท

คำนามไม่อิสระ “ประเภทที่สาม” คือ “나름 /nareum/ ขึ้นอยู่กับ, ตามแต่” ลักษณะเฉพาะของคำนามไม่อิสระประเภท “나름 /nareum/” คือวางติดกับสัมพันธ์กริยา “이다 /ieta/ เป็น” ซึ่งมีหน้าที่เป็นภาคแสดง (predicate)

5. ก. 합격이 되고 안 되고는 공부할 나름이지.

ผ่าน ได้ ไม่ได้ เรียน ขึ้นอยู่กับ (=การสอบผ่านหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับการเรียนหนังสือล่ะสิ)

ข. 그건 사람 나름이겠지요.

สิ่งนั้น คน ขึ้นอยู่กับ (=นั่นก็ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลล่ะสิ) (Lim, 1991 : 42)

ตัวอย่าง 5 “나름 /nareum/” วางติดกับคุณานุประโยค และปรากฏกับ “-을 /eu/” ที่เป็นคำลงท้ายช่วยขยายนาม (non-final ending) ได้ เช่นตัวอย่าง (5ก) “할 나름 /hal nareum/”

คำนามไม่อิสระมีเกณฑ์การกระจาย (distribution) และมีหน้าที่ทางไวยากรณ์หลากหลาย ต่อไปนี้จะกล่าวถึงหน้าที่ของ /teul/ ที่อยู่ใน 『พจนานุกรมภาษาเกาหลีฉบับมาตรฐาน』 ว่าเป็นคำนามไม่อิสระจริงหรือไม่

6. ก. 나이. 성별은 기본이고, 출신 지역, 학교, 본관(관향), 직업... 들이다.

อายุ เพศ พื้นฐาน ถิ่นกำเนิด โรงเรียน ถิ่นกำเนิดบรรพบุรุษ อาชีพ ทั้งหลาย เป็น (=คืออายุและเพศเป็นพื้นฐาน จากนั้นคือถิ่นกำเนิด โรงเรียน ถิ่นกำเนิดบรรพบุรุษ และอาชีพต่าง ๆ)

ตัวอย่างข้อ 6 แสดงให้เห็นว่าเมื่อมีคำนามวางติดเรียงกันด้านหน้า /teul/ เกินกว่าสองคำขึ้นไป ตรงกับคำนิยามที่ 『พจนานุกรมภาษาเกาหลีฉบับมาตรฐาน』 ระบุไว้ว่าคำนี้ใช้ระบุว่าจะมีสิ่งอื่นที่อยู่ในประเภทเดียวกันกับที่กล่าวด้านหน้านี้อีก ข้อที่เป็นปัญหาคือลักษณะเฉพาะของคำนามไม่อิสระ “ประเภทแรก” ที่กล่าวไว้ในตัวอย่างข้อ 3 คือ

ต้องปรากฏควบคู่กับคุณาปุระโยค เช่น “-(으)르것, 뿐, 따름” ที่ “-(으)르” คือคำลงท้ายช่วยขยายนาม และตามหลังด้วยคำนามไม่อิสระ “ประเภทที่สอง” คือต้องปรากฏกับคำสรรพนาม ตามตัวอย่างประโยคข้อ 6 ไม่ตรงกับคุณสมบัติประเภทนี้ แต่คำนามไม่อิสระ “ประเภทที่สาม” คือวางติดกับสัมพันธกริยา “이다 /ieta/ เป็น” ตามตัวอย่างข้อ 6 ตรงกับ “ประเภทที่สาม” หน้าที่ของคำด้านหน้าคำว่า /teul/ คือคำนาม (작업 /cheekob/ “อาชีพ”) และสองคำนี้ปรากฏในลักษณะเว้นวรรควางแยกกัน รวมถึงส่วนท้ายประโยคซึ่งวางติดกับ “이다 /ieta/” ที่เป็นส่วนภาคแสดง

มุมมองด้านความหมายของ /teul/ มีการแสดงความหมายชัดเจนกว่าคำนามไม่อิสระ ซึ่งคือคำนามไม่อิสระ มีความหมายในรูปแบบนามธรรม ส่วนความหมายของ /teul/ หมายถึงพหูพจน์ของสิ่งใดที่มีหลายสิ่ง ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการกำหนดให้ /teul/ เป็น “คำนามไม่อิสระ” ตาม 『พจนานุกรมภาษาเกาหลีฉบับมาตรฐาน』 เป็นสิ่งที่สมเหตุสมผล แต่ปัญหาคือประเภทของคำนามไม่อิสระมีจำนวนไม่น้อย เป็นไปได้หรือไม่ที่ /teul/ จะอยู่ในทุกประเภทของ “คำนามไม่อิสระ” หรืออีกชื่อเรียกคือ “คำนามจำกัดรูปแบบ” ได้หมด ดังนั้น /teul/ จึงมีคุณสมบัติเป็นคำนามไม่อิสระได้เพียงรูปแบบ “나름 /nareum/” เท่านั้น

2. ความหลากหลายของตำแหน่งคำช่วย

/teul/ เป็นคำช่วยได้ในกรณีที่ว่าวางติดกับคำที่เป็นประธาน¹⁰ คำกริยาวิเศษณ์ คำเชื่อมประโยค (“-아 /arr/, -게 /gae/, -지 /jee/, -고 /ko/”) คำวางหน้ากริยาผสม คำวางหลังส่วนท้ายประโยค หน้าที่ของคำประเภทคำช่วยสามารถวางติดกับตำแหน่งต่าง ๆ ได้หลากหลายกว่าคำอื่น

7. 가. 죽거든 아무렇게나들 하라고.

ตาย หรือ อย่างไรก็ตาม ทั้งหลาย จง (=จงตายหรือทำอะไรก็ได้)

ข. 죽지도 말고, 다쳐서도 안뒤여. 절대로 앞장서들 말어.

ตาย อย่า และ บาดเจ็บ อย่า เต็ดขาด อยู่แนวหน้า ทั้งหลาย อย่า (=อย่าตาย และอย่าบาดเจ็บ อย่าไปอยู่แนวหน้าอย่างเด็ดขาด)

ค. 내가 보기엔 서로 잘 어울릴 것 같은데, 잘들 사귀도록 해봐.

ฉัน ที่เห็น ซึ่งกันและกัน ดี เข้ากันได้ น่าจะ ดี ทั้งหลาย คบ จง ลอง (=ตามที่ฉันเห็นเธอดู เข้ากันได้เป็นอย่างดี ลองคบกันดูสิ)

(7ก) เป็นตัวอย่างของ /teul/ ที่วางติดกับคำกริยาวิเศษณ์ (-게 /gae/) และคำช่วย (나 /na/) (7ข) วางด้านหลังคำกริยาผสม (앞장서다 /abjangsota/) และหน้าคำปฏิเสธ (-말다 /malta/) (7ค) วางด้านหลังคำกริยาวิเศษณ์ (잘 /chal/) การวาง /teul/ ในตัวอย่างจากคลังคำศัพท์ สามารถวางได้หลายตำแหน่ง แต่ประเด็นที่ขอนำมากล่าวถึง

¹⁰ คำที่เป็นประธานหรือ 체언 (體言) ประกอบด้วยคำนาม คำสรรพนาม คำบอกจำนวน และคำเหล่านี้มีหน้าที่เป็นประธานในประโยคได้

คือตัวอย่าง (7ข) 『พจนานุกรมภาษาเกาหลีฉบับมาตรฐาน』 ข้อ “들 5 คำช่วย” ระบุว่า /teul/ ใช้วางติดกับ “ส่วนหน้า คำกริยาผสม” เช่น “다 떠나들갔구나 (=ทุกคนออกไปกันแล้วนี่นา)” ตำแหน่ง /teul/ สามารถวางคำช่วยชี้กรรม (을 /eul/) ได้ เช่น 앞장을 서다. (=เดินนำหน้า) แต่คำกริยาผสม “떠나가다 /ttonakata/ ออกไป” ไม่สามารถวางคำช่วยชี้ประธานแทรกตรงกลางได้ “*떠나간 가다 /ttonaka kata/ ออกไป” ข้อนี้แสดงให้เห็นว่าลักษณะเฉพาะสำหรับการปรากฏคำช่วยแทรกตรงกลางคำกริยาผสมต้องพิจารณาตามแต่คำศัพท์ เช่นเดียวกับการวาง /teul/ ที่สามารถวางแทรกกลางคำกริยาผสม (떠나들갔구나 /ttonateul katkuna/) หรือสามารถวางด้านท้ายของคำกริยาผสม (앞장서들말어 /abjangsoteul maro/) ได้

ตัวอย่าง (7ค) เป็นหัวข้อที่วิจัยกันมาอย่างต่อเนื่อง Kang (2008) และ Lim (2012) ระบุว่า /teul/ ที่วางติดกับคำกริยาวิเศษณ์เป็นเหตุการณ์แสดงพหูพจน์ คำกริยาเป็นคำสำคัญในประโยค เพราะทำให้เกิดการกระทำที่แน่นอนใจ คือสามารถวาง /teul/ ท้ายคำกริยาวิเศษณ์ขยายคำกริยา หรือคำกริยาวิเศษณ์ขยายกริยาลี (phrasal verbs) แต่ไม่สามารถวางติดกับคำกริยาวิเศษณ์ขยายประโยคได้

8. 가. 모두 열심히들 공부를 하는군요.

ทุกคน อย่างขยันขันแข็งทั้งหลาย เรียนหนังสือ (=ทุกคนต่างตั้งใจเรียนกันอย่างขยันขันแข็ง)

ข. ?*다행히들 아이들이 집에 돌아왔다.

อย่างโชคดีทั้งหลาย เด็ก ๆ ที่บ้าน กลับมา (=เด็ก ๆ กลับมาที่บ้านได้อย่างโชคดี)

(Lim, 2012 : 41-42)

ข้อ (8ข) “다행히 /tahanghee/ อย่างโชคดี” เป็นคำกริยาวิเศษณ์ขยายทั้งประโยค จึงไม่สามารถวาง /teul/ ได้ ตัวอย่างที่กล่าวมาตรงกับที่ระบุไว้ใน 『พจนานุกรมภาษาเกาหลีฉบับมาตรฐาน』 แต่คุณสมบัติของคำช่วยควรต้องพิจารณาควบคู่ไปกับคำนามไม่มีสระด้วย

9. 가. 우리들의 소원은 통일입니다.

พวกเราทั้งหลาย ความหวัง การรวมชาติ คือ (=ความหวังของพวกเราทั้งหลายคือการรวมชาติ)

ข. 모두들 열심히들 하는군!

ทั้งหมดทั้งหลาย อย่างขยันขันแข็งทั้งหลาย ทำ (=ทุกคนต่างขยันขันแข็ง) (Lim, 1991 : 15)

ตัวอย่าง (9ก) /teul/ อยู่หลังคำสรรพนาม ข้อ (9ข) วางติดกับคำนาม (모두 /modu/ ทุกคน) และคำกริยาวิเศษณ์ (열심히 /yolsimhee/ อย่างขยันขันแข็ง) /teul/ วางติดกับคำได้หลายหน้าที่ แต่ไม่ว่าวางติดคำใด /teul/ ก็แสดงความหมายเดียวกันทั้งหมด

ผู้วิจัยพิจารณาว่า /teul/ มีคุณสมบัติเหมือนกับคำช่วยอื่น คือการเพิ่มความหมาย เมื่อวางติดกับคำใดก็เพิ่มความหมาย “พหูพจน์” ที่คำนั้น การวางคำช่วยเป็นการกำกับวลี (phrase marking) ดังกล่าว /teul/ จึงมีบทบาททางความหมายทั้งคำศัพท์และวลี ดังนั้น /teul/ จึงมีคุณสมบัติความเป็นคำช่วยมากที่สุด รองลงมาคือสามารถเป็นคำนามไม่อิสระได้ ในกรณีเดียวกับคำว่า “**나름** /nareum/ ขึ้นอยู่กับ, ตามแต่”

3. ปัญหาการพิจารณาว่าเป็นหน่วยคำเติม

Lim (1991 : 13) ระบุว่าการศึกษาคำว่า เป็นหน่วยคำเติม (affix) หรือคำนามไม่อิสระกันแน่ เป็นสิ่งยากต่อการวิเคราะห์ และได้กล่าวถึง “**만** /man/ เพียงแค, **차** /cha/ ครั่ง, **짜리** /jaree/ มูลค่า, **쯤** /jeem/ ประมาณ” ว่าสามารถเป็นได้ทั้งหน่วยคำเติม และคำนามไม่อิสระ ตัวอย่าง /teul/ ที่ปรากฏในคลังคำศัพท์มีดังต่อไปนี้

10. ก. **총무, 회계, 홍보, 법률자문은 물론이고**

ธุรการ บัญชี ประชาสัมพันธ์ ปรึกษากฎหมาย แน่นนอน

시장조사도 다른 전문회사들에게 맡긴다.

สำรวจตลาดอื่น บริษัทเชี่ยวชาญทั้งหลายแก่ ฝาก (=ไม่ว่าจะเป็นงานธุรการ บัญชี ประชาสัมพันธ์ นั่นก็แน่นนอน แม้กระทั่งงานสำรวจตลาดก็ให้บริษัทเชี่ยวชาญรับผิดชอบ)

ข. **열심히 공부한 고3들... 이젠 즐기세요.**

อย่างขยันขันแข็ง อ่านหนังสือ ม.6 ทั้งหลาย ตอนนี้ สนุกสนาน เขียว (=เด็ก ๆ ม.6 ผู้ขยันขันแข็งกับการอ่านหนังสือ ตอนนี้เขียวสนุกสนานได้)

ตัวอย่าง (10ก) วาง /teul/ ตามหลังคำนาม 『พจนานุกรมภาษาเกาหลีฉบับมาตรฐาน』 ให้คำนิยามว่า /teul/ วางด้านหลังคำนามหรือคำสรรพนาม และให้ความหมาย “พหูพจน์” จึงเรียกว่าหน่วยคำเติม ข้อ (10ก) วางด้านหลังคำนามไม่มีชีวิต และเป็นประเภทสมุหนาม ข้อ (10ข) “**고 3** /kosam/ มัธยม 6” เลขสามมีความหมายว่านักเรียน ซึ่งเลขนี้ไม่ใช่คำบอกจำนวน แต่หมายถึงบุคคล การพิจารณาปัญหาว่า /teul/ เป็นหน่วยคำเติมหรือไม่สามารถพิจารณาประกอบกับแนวคิดต่อไปนี้

แนวคิดที่หนึ่ง Choi (2013 : 34) กล่าวว่าภาษาเกาหลีให้คำนิยาม /teul/ ว่าเป็นคำช่วย ซึ่งหมายความว่าคำดังกล่าวเป็นคำศัพท์ แม้ไม่มีคำบอกพหูพจน์ปรากฏ แต่คำนั้นก็มีความหมายพหูพจน์ เช่น “**사람이 많다.** /saramee manta/ คนมาก” และถึงมีคำแสดงความเป็นพหูพจน์ แต่ก็สามารถใส่คำบอกพหูพจน์เพิ่มได้อีก เช่น “**너희들** /norheeteul/ พวกเขาทั้งหลาย”

แนวคิดที่สอง การพิจารณาหน่วยคำเติม “**-님** /nim/ คุณ” ควบคู่กับ /teul/ ซึ่งคำว่า “**-님** /nim/” เป็นหน่วยคำเติม

11. ก. 선생님 /sonsangnim/ คุณครู, 부모님 /pumonim/ คุณพ่อคุณแม่

ข. 장인어른 /changin-o-reun/ คุณพ่อตา, 대통령 각하 /taetong-ryong kakha/ ๗พณฯ นายกรัฐมนตรี

ตัวอย่าง (11ก) /nim/ ใส่เพื่อเพิ่มความหมาย [+ยกย่อง] และคำที่ปรากฏคู่กับคำดังกล่าวมีคุณสมบัติ [+มนุษย์] แต่ข้อ (11ข) มีคุณสมบัติ [+ยกย่อง] เช่นกัน แต่ไม่ปรากฏหน่วยคำเติม /nim/ ภาษาเกาหลีไม่ปรากฏคำว่า *장인님 /changing nim/ หรือ *대통령님 /taetong-ryong nim/ หรือการสลับคำว่า *선생어른 /sonsang o-reun/ หรือ *선생 각하 /sonsang kakha/ ก็ไม่สามารถทำได้ คุณลักษณะเด่นของหน่วยคำเติมคือการสร้างคำศัพท์ใหม่ เปลี่ยนหน้าที่คำของรากศัพท์ (stem) เมื่อพิจารณาคุณสมบัติพื้นฐานของหน่วยคำเติม และเปรียบเทียบระหว่าง /teul/ กับ /nim/ คำว่า /teul/ จึงไม่มีคุณสมบัติการเป็นหน่วยคำเติมได้

แนวคิดที่สาม การพิจารณาว่า /teul/ เป็นหน่วยคำเติมทางวากยสัมพันธ์ (syntactic affixes) หน่วยคำเติมปกติที่พบทั่วไปคือหน่วยคำเติมทางคำศัพท์ (lexical affixes) เช่น /nim/ ส่วนหน่วยคำเติมทางวากยสัมพันธ์ไม่มีคุณสมบัติเรื่องการสร้างคำ แต่พิจารณาว่า /teul/ วางติดคำด้านหน้าเพื่อแสดงความสัมพันธ์ด้านกริยาวลี หรือระดับโครงสร้างประโยค Shi (1994 : 40-41) แบ่งประเภทของหน่วยคำเติมทางวากยสัมพันธ์ออกเป็นสองประเภท ได้แก่ ประเภทหน่วยคำเติมทางคำศัพท์ เช่น -으- /ee/, -답 2⁻¹¹ /tap/, -히- /hee/, -까- /kat/ และประเภทหน่วยคำเติมหน้าที่ทางวากยสัมพันธ์ เช่น คำช่วย คำลงท้าย

12. ก. หน่วยคำเติมหน้าที่ทางไวยากรณ์ [우리 학교 학생] -답다

พวกเรา โรงเรียน นักเรียน สมกับที่เป็น (=สมกับที่เป็นนักเรียนของ

โรงเรียนเรา)

ข. หน่วยคำเติมทางคำศัพท์ [*우리가 나누는] -답다

พวกเรา แบ่งปัน ความผูกพัน สมกับที่เป็น (=สมกับที่เป็นความผูกพันที่เรา

แบ่งปันกัน)

-답- /tap/ ข้อ (12ก) และ (12ข) แตกต่างกัน ข้อ (12ก) คือหน่วยคำเติมทางไวยากรณ์ และ /tap/ มีความเกี่ยวข้องกับอนุประโยคด้านหน้า คือ “우리 학교 학생 (นักเรียนของโรงเรียนเรา)” หรือบอกได้ว่าหน่วยคำเติมทางไวยากรณ์นี้คือคำช่วย เพราะประเภทของหน่วยคำเติมทางไวยากรณ์ ได้แก่ คำช่วย คำลงท้าย ข้อ (12ข) คือหน่วยคำเติมทางคำศัพท์ ทำให้ /tap/ ไม่เกี่ยวข้องกับอนุประโยคด้านหน้า แต่เกี่ยวพันเพียงแค่ว่าคำศัพท์ที่วางติดคือ “성 (/chong/ ความผูกพัน)” ประโยคนี้จึงผิด

¹¹ “-답- /tap/ สมกับที่เป็น” แบ่งออกเป็น -답1- /tap1-/ และ -답2- /tap2-/ คำแรกมองว่าเป็นหน่วยคำเติมที่มีหน้าที่ทางวากยสัมพันธ์ ซึ่งหมายถึง คำช่วย แต่กรณีที่สองมองว่าเป็นหน่วยคำเติมคำศัพท์

ดังนั้นผู้วิจัยจึงพิจารณาว่า /teul/ ไม่ใช่หน่วยคำเติม จากแนวคิดที่กล่าวมาทั้งสามแนวคิดข้างต้น ประกอบกับ นิยามสำคัญของคำประสม (complex words) ว่าต้องเป็นการสร้างความหมายใหม่ แต่ /teul/ เป็นเพียงการเพิ่มความหมาย ถ้า /teul/ เป็นคำประสม หมายความว่าหากไม่มี /teul/ ก็ไม่สามารถสร้างคำศัพท์ใหม่ แต่จากตัวอย่างข้างต้น /teul/ สามารถใส่หรือละได้ เป็นเพียงการเพิ่มความหมาย ‘พหูพจน์’ ดังนั้นผู้วิจัยจึงไม่เห็นด้วยกับการกำหนดให้ /teul/ เป็นหน่วยคำเติมตามที่ 『พจนานุกรมภาษาเกาหลีฉบับมาตรฐาน』 ได้กำหนดไว้

สรุปและอภิปรายผลวิจัย

บทความนี้พิจารณาเรื่อง /teul/ กับชนิดของคำ เพื่อวิเคราะห์ว่าควรจัดให้คำดังกล่าวอยู่ในหน้าที่ของคำใด 『พจนานุกรมภาษาเกาหลีฉบับมาตรฐาน』 ระบุว่า /teul/ อยู่ในชนิดของคำสามประเภท คือ คำนามไม่อิสระหรือ คำนามจำกัดรูปแบบ คำช่วย และหน่วยคำเติม

ประเด็นแรก การพิจารณาว่า /teul/ เป็นคำนามไม่อิสระ แนวคิดนี้ประสบกับปัญหาว่าคำนามไม่อิสระภาษาเกาหลีมีประเภทแยกย่อยจำนวนมาก ทำให้การระบุ /teul/ ว่าเป็นคำนามไม่อิสระเป็นไปได้ยาก ผู้วิจัยพิจารณาว่า /teul/ มีคุณลักษณะคล้ายคลึงกับคำนามไม่อิสระประเภท “**나름** /nareum/ ขึ้นอยู่กับ, ตามแต่” ส่วนคำนามไม่อิสระประเภทอื่นที่ยกตัวอย่างมา พิจารณาว่ามีความแตกต่างกับ /teul/

ประเด็นที่สอง การพิจารณาว่า /teul/ เป็นคำช่วย แนวคิดนี้มีความเป็นไปได้มากที่สุด เนื่องจาก /teul/ ปรากฏได้หลากหลายตำแหน่งในประโยค มีความหมายเพิ่มว่าเป็น ‘พหูพจน์’ และสามารถละหรือปรากฏด้านท้ายคำหรือวลีได้ วางติดกับคำศัพท์ด้านหน้าได้หลากหลายไม่มีข้อจำกัดเหมือนกับหน่วยคำเติม

ประเด็นที่สาม การพิจารณาว่า /teul/ เป็นหน่วยคำเติม แนวคิดนี้ประสบกับปัญหาว่า /teul/ มีข้อจำกัดน้อย เรื่องการนำคำไปวางติด ไม่เหมือนกับหน่วยคำเติมอื่น เช่น “**뜨-** /tot/ เพิ่ม, เสริม” หรือ “**-뜨-** /tap/ สมกับที่เป็น” ซึ่งคำเหล่านี้จำกัดคำนามที่ต้องนำคำไปประสม ไม่สามารถประสมกับคำนามได้ทุกตัว การพิจารณาว่า /teul/ เป็นหน่วยคำเติม จึงเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้ยากที่สุดเมื่อเทียบกับการมองว่าเป็นคำช่วยหรือคำนามไม่อิสระ ดังนั้นผู้วิจัยให้ความเห็นว่า /teul/ ควรจัดอยู่ในชนิดของคำตามตารางสรุปต่อไปนี้ คือมีคุณลักษณะเป็นคำช่วยมากที่สุด รองลงมาคือเป็นคำนามไม่อิสระ เฉพาะกรณี /nareum/

คำช่วย > คำนามไม่อิสระ

รายการเอกสารอ้างอิง

- Center for Digital Humanities. (n.d.). Retrieved 29 April 2021, From <http://163.152.70.155/>
- Choe, H. (1946). *Ureemalbon*. Seoul: JungumsaPress.
- Choi, H. (2013). *Typology of Korean Morphology*. Seoul: PagjiongPress.
- Corbett, G. G. (2005). Number., in Haspelmath et al. (Eds.), *The syntax-morphology interface : a study of syncretism*, pp. 92-94, New York : Cambridge University Press.
- Im, H. (1989). About the Syntactic Complex Words. *Language research*, 25, 167-196. (In Korean)
- Kang, B. (2008). Remarks and Replies : On the Semantic Differences of the Two Plural Forms in Korean. *Language and Information*, 12, 115-137. (In Korean)
- Kim, G. (2020). The Consideration on Grammatical Status of the Plural Marker ‘들’, *The Journal of Yeongju Language & Literature*, 44, 5-29. (In Korean)
- Kim, J. (2005). About the plural form ‘deul’., *Ureemal Yonku : Soreun-arhopmadang*, pp. 85-108. Seoul: Thaehaksa Press.
- Ko, Y. (1974). *A Structural Study of Derivational Suffixes in Modern Korean*. Seoul: Baekhap Press.
- Kwon, J. (1985). A research on Dependent Nouns in Modern Korean Language., *Sodangchonshikwon paksahwekap-ki-nyom*, pp. 179-192, Seoul: Hyungseul Press.
- Lim, D. (1991). *A Study on Defective Nouns in Modern Korean*. Master Thesis, MA. in Korean Language and Literature, Seoul National University, Republic of Korea.
- Lim, D. (2012). "The Forms and Meanings of Plurals in Korean". *Korean Semantics*, 39, 25-49. (In Korean)
- Noh, E. (2008). A Study on the Meaning of Korean Ø-marked and 'tul'-marked Nouns, *Discourse and Cognition*, 15, 43-62. (In Korean)
- Shi, C.-K. (1994). *The principle of word formation in Korean*. Seoul: KookhakPress. The World Atlas of Language Structures Online. (2005). Retrieved 27 April 2021, From <https://wals.info/>